

Preteče.

U njihovim danima, učenici su se suočili sa činjenicom da su se ljudi spotali zbog njihovog svedočanstva o Isusu Hristu, Čoveku njihovog pokolenja. Kada bi njihovo svedočanstvo bilo o Davidu, to ne bi izazvalo takve reakcije. Bez sumnje, ne bi se pojavio nikakav otpor, kada bi govorili o Mojsiju ili Noju, ili bilo kojem drugom drevnom proroku. Isto tako je i danas.

Ako govorim o Pavlu ili Petru, o Jakovu ili Jovanu, ili čak još bliže, o Luteru, Vesliju ili Kalvinu, ljudima ne smeta. Čak i ako spomenete one koji su bili poznati po svojim zlim delima, kao što su Juda, Herod, Poncije Pilat, faraon, ili čak sam satana, to ih uopšte ne vređa; ljudi ih prihvataju kao one, koji su bili. Ali, ako samo počneš govoriti isto tako o nekom savremeniku, to odmah izaziva buru protivljenja, isto kao što je bilo u tim danima, kada su učenici svedočili o Isusu.

U Jevrejima, 11:6 piše,

"A bez vere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj koji hoće da dođe k Bogu, valja da veruje da ima Boga, i da plaća onima, koji Ga traže".

Zbog toga ja ne mogu ubediti čoveka da Bog postoji, posebno ga ne mogu ubediti da je Bog dejstvovao u ovom pokolenju, ako taj čovek nije *"predodređen za večni život"* [Sinod. prev: "određen..." - Per.] (Dela 13:48).

Inače on neće verovati, prvo, jer pre nego što može doći k Bogu, on mora verovati da Bog postoji i, drugo, pre nego što može verovati da Bog nešto čini u njegovom pokolenju, mora verovati da je On nešto činio u drugim pokolenjima.

Zato, ako verujemo da Bog postoji i želimo videti da Bog deluje i u ovom pokolenju, onda treba videti šta je činio u prošlim pokolenjima. Jer, prema Njegovoj Reči, "On se ne menja" i deluje danas, isto kao što je delovao u prošlosti. Hajde da razmotrimo, na primer, dane Nojeve.

U Jevrejima, 11:7 stoji,

"Verom Noje, dobivši otkrivenje o tome što još ne beše vidljivo, pobožno sastavi kovčeg za spasenje svoje kuće; njome osudi svet, i posta naslednik pravednosti, po veri".

Obratite pažnju da je Noje ovo učinio upravo "po veri". Verovao je da je sa njim Bog govorio. Ali, pogledajte ljude koji su živeli u Nojevim danima, šta su o njemu mogli misliti. Noje je bio sam, to nije bila crkva, ili denominacija. Njegova poruka je bilo savršeno nova, ranije o tako

nećem nisu čuli. Govorila je o takvim stvarima koje se, jednostavno, nisu mogle desiti. Rekao im je o kiši koja pada na zemlju, oni to nikada nisu iskusili, jer se zemlja uvek navodnjavala rosom (Postanak 2:6). Ali, Noje je insistirao da će kiša pasti sa takvom silinom, da će potopiti čitav svet. On je potkrepio svoju poruku izgradnjom kovčega.

Stavite se u te dane, i čujte njihov grohotan smeh i ismejavanje. Pa, oni još nikada nisu čuli za takvu glupost! Ali, uprkos njihovom neverovanju, to je bio Božiji put u Nojevo vreme - verovali oni u to, ili ne. On je poslao jednog čoveka sa porukom, i oni, koji su poslušali tog čoveka - spasili su se, dok su ostali izginuli. Da je Noje gledao oko sebe u potrazi za nekim drugim, koji bi pristao da to propoveda, upozorenja ne bi bilo, ali je on imao veru da je njemu govorio Bog, i reagovao je saglasno tome. Verom je Noje poverovao Bogu, i osudio ceo ostali svet, ali je spasio svoju porodicu. Tako da, kada biste živeli u Nojevom vremenu, da li biste ga smatrali nenormalnim ili fanatikom, ili biste ga gledali kao proroka Božijeg, i time spasili i sebe, i svoju porodicu?

Možda vam se čini teškim staviti se u Nojevo vreme. Ako je tako, hajde da priđemo bliže, ka Avraamovom vremenu. Avraam nije bio vaspitan u pravednosti Božijoj, faktički je njegova porodica bila paganska. Ali, jednom je njemu progovorio Bog, rekavši da napusti zemlju njegovih otaca i uputi se u novu zemlju. Biblija nam kaže da je, kada je Avraam otišao, on lutao "ne znajući kuda ide", ali je verovao da mu je Bog progovorio, i smelo je rekao svojoj porodici: "Ja odlazim odavde, i poći ću tamo, i na koju zemlju pogledam, ili postavim svoja stopala, Bog će nam je dati". Vidite, Avraam je verovao Bogu.

I da li biste, kada biste bili član Avraamove porodice, poverovali svom rođaku i njegovom čudnom otkrivenju od Boga? Da li biste pošli za njim, ili biste rekli: "Čekaj malo. Mi te volimo, Avraame, ali nikada ranije nismo čuli da je neko tako govorio. Odakle da znamo da ti je Bog govorio?"

Možda biste omalovažili njegovu poruku rečima: "Ovo ne valja, Avraame; sveštenik tako ne uči, i ti nemaš potvrdu. I, uopšte, mi, čak, nemamo ni dokaz da si ti, uopšte, čuo od Boga!" I zaista, Avraam nije imao dokaz, jer je njegov dokaz bio neopipljiva materija vere, zaključana u njegovom srcu.

Znamo da je kasnije, kada je Avraam lutao zemljom, njegov rođak, Lot, napustio Avraamove šatore i spustio se u gradove Sodomu i Gomoru, na put ovoga sveta. Eto gde se Lot, pravednik, nalazio, sedeći pred vratima grada, kada su k njemu došla dva Božija poslanika, on ih je prepoznao kao dva anđela - poslanika Božija. To nisu bila bića koja razmahuju krilima, nego poslanici, poslani od Boga, noseći vest Gospodnju. On je, takođe, pažljivo poslušao njihovu zastrašujuću poruku: "Odlazi iz Sodome i Gomore!

Napusti ovaj grad! Ne osvrći se nazad, jer će ga Bog uništiti ognjem!" Da li biste prihvatili takvu poruku ozbiljno? Zamislite scenu: da li biste, zaista, prepoznali tu dvojicu kao poslanike od Boga i pošli za njima iz grada, ne osvrćući se, usprkos užasavajućem uništenju? (Mogli biste biti među onima kojima je data ta šansa da donesu takvu odluku danas, jer postoji savremena Sodoma i Gomora, na koje je potvrđeni prorok Božiji upozorio na sličan način, a to upozorenje je na stranicama ove knjige.)

Hajde da se obratimo Novom Zavetu i saznamo kakav je bio još jedan čovek s neobičnom poslanjem, i kako je bio primljen. U Jevanđelju po Jovanu, 1:19-21, zapisan je sledeći interesantan razgovor između Jovana Krstitelja i nekih duhovnih ličnosti,

*"I evo svedočanstva Jovanovog, kada su Judeji poslali iz Jerusalima sveštenike i Levite da ga pitaju: Ko si ti? I on objavi i ne odreče, i objavi?: Ja nisam Hristos. I upitaše ga: "Šta si, dakle? Jesi li Ilija?"
On reče: "Nisam." "Prorok?" On im je odgovorio: "Nisam."*

Ovi sveštenici i Leviti su videli da je kod Jovana sve bilo sasvim drugačije od ostalih: njegova poruka pokajanja, odeća od kamilje kože, i čak to što se hranio skakavcima i divljim medom. Primitili su da on nije dolazio da propoveda u hramu, a ipak je njegova služba bila iznenađujuće efikasna. Zbunjeni ovim neobičnim čovekom iz pustinje, tražili su odgovor, odakle i pitanje: "Ti si Ilija?" Poslednji veliki prorok, kojeg je njihov narod znao, bio je Malahija, čija poslanica se oglasila oko četrsto godina pre toga. Ovim religioznim Jevrejima je bilo dobro poznato mesto Pisma, u Malahiju 4:5,

"Gle, ja ću poslati k vama Iliju proroka, pred nastankom dana Gospodnjeg, velikog i strašnog."

Ali, Jovan je dao odričan odgovor, pa su zatim pomislili da bi Jovan mogao biti ispunjenje Ponovljenog zakona 18, gde je Mojsije rekao da će im biti poslat prorok "sličan" (Sinod. prevod: "kako". - Prev.) samom Mojsiju. Misterija je postala još tajanstvenija, kada je Jovan oštro odbacio to pitanje. Jovan je, takođe, odbacio da je on bio Hristos. Hristos znači "pomazani", ali Jovan, budući prorok, znao je da ga pitaju, ne kao o pomazanom, nego da li je on Mesija, ili nije. Naravno, on je to odbacio, ali nije odbacio to, da je bio pomazanik Božiji. Na kraju, u 23 stihu je zapisano, da im je bio dat odgovor, on je rekao:

"Ja sam glas vapijućeg u pustinji."

Dakle, Isaija je rekao (Isaija 40:3) da će doći neko, ko više kao glas u pustinji. Takođe, u Malahiji, 3:1 se govori,

"Evo, ja šaljem Anđela svog, i on će pripremiti put preda Mnom; i odjednom će doći u hram svoj Gospod, Kojega vi tražite, i Anđeo zaveta, Kojega vi želite; eto, On ide, govori Gospod Sabaot."

Jovan je bio poslanik-vesnik, pre nego što je Gospod odjednom došao u svoj hram. Budući "glasom vapijućeg u pustinji", Jovan je znao svoje mesto u službi, a takođe je raspoznao svoje mesto u istoriji. Da, Jovan je znao ko je on bio, ali, da li bismo mi prepoznali ko je on bio?

Isus, otkrivajući Sebe kao Sina Čovečijeg, takođe je indirektno odredio mesto Jovana Krstitelja. U Mateju 17:1-13, zapisana je epizoda:

"Po prolasku šestog dana, Isus uze Petra, Jakova i Jovana, brata njegovog, i povede ih na goru visoku, same, I preobrazi se pred njima; i sjaj lica Njegovog bi kao sunce, a

*odelo Njegovo bi belo kao svetlost.
I gle, pojaviše im se Mojsije i Ilija, koji s Njim govoraahu.
Pritom, Petar reče Isusu: Gospode! dobro nam je ovde biti; ako hoćeš, napravićemo
ovde tri šatora: Tebi jedan, i Mojsiju jedan, i Iliji jedan.
Dok je on još govorio, gle, oblak svetleći ih oseni; i glas iz oblaka govori: Ovo je Sin
Moj Ljubazni, koji Mi ugodni; Njega slušajte.
I, čuvši to, učenici padoše na lica svoja, i vrlo se uplašiše.
Ali Isus, pristupivši, dotače ih i reče: Ustanite i ne bojte se.
Podigavši oči svoje, oni nikoga ne videše, osim samog Isusa.
I kad silazahu sa gore, Isus im zapovedi, govoreći: nikome ne kazujte ovo videnje,
dokle Sin Čovečiji ne ustane iz mrtvih.
I zapitaše Ga učenici Njegovi: kako kažu književnici da Ilija treba da dođe najpre?
Isus im reče u odgovor: istina, Ilija mora doći najpre i sve urediti;
Ali vam kažem, da je Ilija već došao, i ne poznate ga, nego činite sa njim kako hteše;
tako će i Sin Čovečiji postradati od njih.
Tada su učenici shvatili da im On govori o Jovanu Krstitelju.”*

Dakle, Jovan Krstitelj je bio čovek sa Ilijinim duhom, koji je nagovestio prvi Dolazak Gospoda Isusa Hrista. Međutim, najreligiozniji ljudi tih dana, književnici i fariseji (iako su očekivali Mesiju), nisu ga prepoznali. Isus je potvrdio da je to tako i bilo, ukazujući da je sasvim moguće da će Bog poslati moćnog čoveka, i da to može proći neprimećeno, čak i najreligioznijim ljudima na svetu. Ali, ako je Jovan bio preteča, onda je, očigledno, bilo neophodno prepoznati ga kao preteču, inače bi ga Bog uzalud poslao. Čak i na teološkim seminarima uče da je Jovan bio preteča, ali se u njihovim učenjima izgubio RAZLOG zašto je postojao takav preteča.

Hajde da izbliza pogledamo ovo pitanje, iz biblijske perspektive. Obraćajući se dvanaestorici sledbenika Jovanove poruke u Efesu, Pavle je, u Delima 19:3, pitao kojim su krštenjem kršteni. Njihov odgovor je bio: „U Jovanovo krštenje.” Pavle im je propovedao o Isusu, i oni su se krstili u Ime Isusa Hrista. Slušali su i verovali preteči, pa su bili spremni da prihvate istinu da je Hristos došao.

Stojeći na obali Jordana, Jovana Krstitelja su pitali (Dela 1:25),

„Zašto ti krštavaš, ako nisi ni Hristos, ni Ilija, ni prorok? Jovan odgovori bez muke, govoreći: „Ja vas krstim vodom; ali među vama stoji Neko, Koga ne poznajete (Imajući u vidu da je on već znao da je Hristos bio tamo). On je Onaj Koji dolazi za mnom, ali Koji je stao ispred mene; ja nisam dostojan da odvežem remen na Njegovim sandalama.”

Jovan ovde stavlja do znanja da je Hristos već prisutan tamo, ali, primetite da Jovan ne pokazuje na Njega, jer znak još nije bio poslat. Jovan objašnjava o znaku:

Sledećeg dana, Jovan vidi Isusa kako dolazi k njemu i kaže: "Evo Jagnjeta Božijeg, Koji na sebe uzima greh sveta; Ovo je onaj, za koga sam rekao: 'Za mnom ide čovek, koji je stao ipred mene, jer je On bio pre mene'; Ja Ga nisam poznavao; ali sam zbog toga

došao da krstim u vodi, da bi se On otkrio Izrailju." I Jovan je svedočio, govoreći: "Videh Duha, koji silazi s neba, kao golub, i ostaje na Njemu; Nisam Ga poznavao; ali Onaj koji me posla da krstim u vodi, reče mi: ' Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na Njemu, On je Taj koji krštava Duhom Svetim'; I video sam, i posvedočio, da Ovo jeste Sin Božiji."

Jevanđelje po Jovanu 1:29-34.

Niko drugi, čak ni sam Jovan, nije poznavao Mesiju, dok Bog nije poslao ZNAK o kojem je On predskazao Jovanu. Naravno, kada je Jovan to video, rekao je: „Ovo je Sin Božiji.“ Ako sam Jovan to nije znao, dok nije video DOKAZ, onda, ako bi neko prepoznao Mesiju pre Jovana, to bi prekršilo Reč Božiju. Da li razumete puni značaj tog izraza?

Niko nije mogao da prepozna prvi dolazak Isusa Hrista, sve dok preteći nije poslat znak i on ga prepoznao. Ako je neko mogao, nekako, prepoznati Isusa kao Sina Božijeg, bez poruke Jovana Krstitelja, onda je Bog učinio isprazno delo, kada je poslao Jovana.

Posle ovoga, Jovan Krstitelj je izgubio neke od svojih učenika. Kao što je zabeleženo u Jovanu 1:35-36,

„Sutradan su Jovan i dvojica njegovih učenika ponovo stajali. I, kada je video Isusa kako dolazi, rekao je: 'Evo Jagnjeta Božijeg.' Dva učenika su čula njegove reči i prestali su da slede Jovana, i krenuli za Isusom."

Šta je preteča uradio? Ka čemu je on doveo ljude? Ka krštenju. Ka pokajanju. Ali, zbog čega je to bilo? Da im pokaže Jagnje Božije, koje uzima greh sveta, i čak su i sami Jovanovi učenici išli za Njim.

Čak i oni ljudi koji su živeli sa Isusom, koji su Ga poznavali bolje od svih, nisu imali pojma ko je On, jer, prema Marku 6:1-3,

Zatim je On izašao odande i došao u Svoju otadžbinu; Njegovi učenici su išli za Njim. Kada je došla subota, On je počeo da poučava u sinagogi; i mnogi koji su čuli, rekoše u čudu: 'Odakle Njemu ovo? Kakva Mu je mudrost data i kako se takva čuda čine Njegovim rukama? Nije li On stolar, sin Marije, brat Jakovljeva, Josijin, Judin i Simonov? Nisu li njegove sestre ovde među nama? ' I sablažnjavaše se zbog Njega.

Ljudi koji su lično poznavali Isusa, nisu Ga prepoznali kao Jagnje Božije. Vidite, da je Isus sišao sa neba kao čovek u cvetu života, obučen u kraljevske haljine, sa možda 10.000 legija anđela iza sebe, i obračunao se sa Rimljanima, i postavio fariseje za vladare, on bi bio prihvaćen kao Mesija. Ali ne, On je došao upravo onako, kako su proroci govorili o Njemu, On se rodio u Vitlejemu, u jaslama. Odgajan u Nazaretu kao sin drvodelje, hodao je ulicama među ljudima i ostajao u hramu i, dok je činio čuda i znamenja, poput onih kada je ribom i hlebom nahranio čitavu gomilu naroda, bio je prihvaćen. Ali, kada je On počeo da im govori svoje neobično (za njih) učenje, izjavljujući za Sebe da je On od Oca, rečima: „Ako ste mene

videli, videli ste Oca", Pismo kaže: „Mnogi su prestali da Ga slede.“

Ne, Isus Hrist nije sišao obučen u kraljevske haljine, jer je Božiji način bio da pošalje preteču; tačno kao što je On poslao Noja sa neobičnom porukom, tačno kao što je progovorio Avraamu, tačno kao što je postupao sa Lotom u Sodomi i Gomori, tako je On poslao Jovana Krstitelja. Da li je moguće da Bog može učiniti nešto neobično i u našoj generaciji? Ako jeste, On bi to uradio potpuno isto, kao što je radio i ranije. On bi poslao čoveka sa porukom i, naravno, većina u svetu ga neće poslušati. Ali, oni koji slušaju verom, a takođe iz Reči, mogu to da testiraju Rečju, kao što su to Verijci uradili u Delima 17:11, da saznaju da li to Bog objavljuje Sebe ovom naraštaju.

www.believersnewsletter.org

info.bnl.ministries@gmail.com